

اعمال شب و روز عرفه

در کتاب مفاتیح الجنان برای شب و روز عرفه اعمال و آدابی ذکر شده است که عمل به آنها می‌تواند ما را در کسب هرچه بیشتر فیوضات این روز بزرگ یاری کند.

در کتاب مفاتیح الجنان برای شب و روز عرفه اعمال و آدابی ذکر شده است که عمل به آنها می‌تواند ما را در کسب هرچه بیشتر فیوضات این روز بزرگ یاری کند.

اعمال شب و روز عرفه گزارش ایکننا، فردا ۱۸ تیرماه مصادف با نهمین روز از ماه ذی الحجه، روز عرفه است که اعمال مخصوصی دارد. حاجیان در این روز در بیابانی نزدیک شهر مکه به نام «عرفات» دور هم جمع می‌شوند و از ظهر تا بعد از غروب آفتاب، باید در آنجا بمانند. در این روز درهای جود و بخشش خداوند بر روی بندگانش باز شده و پرتو انوار الهی بر دل‌های بیدار عاشقان و سرگشتگان عالم می‌تابد.

روایت شده از امام زین العابدین علیه السلام که در روز عرفه شنید صدای سائلی را که از مردم درخواست کمک می‌کرد، امام به او فرمود: وای بر تو آیا از غیر خدا درخواست می‌کنی در این روز و حال آنکه امید می‌رود در این روز برای بچه‌های در شکم آنکه فضل خدا شامل حال آنها شود و سعید شوند.

شب عرفه

شب نهم، از شب‌های پربرکت و شب مناجات با خدای برآورنده حاجات است و توبه در آن شب پذیرفته و دعا در آن مستجاب است و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد، اجر ۱۷۰ سال عبادت را دارد و برای آن شب چند عمل است که در ادامه می‌خوانید:

اول: این دعا را که روایت شده هر که آن را در شب عرفه یا شب‌های جمعه بخواند، خدا او را بیامرزد:

اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى، وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى، وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ، يَا مُتَدَيِّئًا بِاللَّيْلِ عَلَى الْعِبَادِ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا جَوَادًا، يَا مَنْ لَأُتَوَارَى مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ، وَلَتَا بَحْرٌ عَجَاجٌ، وَلَتَا سَمَاءٌ ذَاتُ أُبْرَاجٍ، وَلَتَا ظِلْمٌ ذَاتُ ارْتِنَاجٍ، يَا مَنْ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ، أَسْأَلُكَ يَتُورَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ الَّتِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِلجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ ذَا وَخَرَّ مُوسَى صَعْفًا، وَيَاسْمِيكَ الَّتِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ يَلا عَمَدٍ، وَسَطَّخْتُ بِهِ الأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ حَمْدٍ، وَيَاسْمِيكَ المَخْرُوزِ المَكْنُونِ المَكْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّتِي إِذَا دُعِيْتُ بِهِ أُجِبْتُ

خدایا، ای آگاه از هر گفت و گوی پنهان و جایگاه هر شکایت و دانای هر نهران و نهایت هر حاجت، ای آغازگر نعمت‌ها بر بندگان، ای بزرگوار گذشت، ای نیکو درگذشت، ای بخشنده، ای که چیزی را از او نپوشاند نه شب تار، نه دریای پر موج، نه آسمان دارای برج‌ها و نه تاریکی‌های درهم پیچیده، ای آن که تاریکی نزد او روشنایی است، از تو می‌خواهم به حق نور جلوه پرشکوهت که به آن بر کوه تجلی کردی و کوه را با خاک همسان ساختی و موسی مدهوش بر زمین افتاد، به حق نامت که با آن آسمان‌ها را بی‌ستون برافراشتی و زمین را بر روی آب منجمد بگستریدی و به حق نام مخزون، پوشیده، نوشته شده ی پاکیزه ات که چون با آن خوانده شوی، پاسخ دهی؛

وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيَتْ، وَيَاسْمِيكَ السَّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّتِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ، وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ، إِذَا بَلَغَ الأَرْضَ انشَقَّتْ، وَ إِذَا بَلَغَ السَّمَاوَاتِ فُتِحَتْ، وَ إِذَا بَلَغَ العَرَشَ اهْتَزَّتْ، وَيَاسْمِيكَ الَّتِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ قَرَائِصُ مَلَائِكِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ المَلَائِكَةِ، وَيَاسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الخَضِرُ عَلَى قُلُوبِ المَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدِّ الأَرْضِ، وَيَاسْمِيكَ الَّتِي قُلِقْتُ بِهِ البَحْرَ لِمُوسَى وَأَعْرَفْتُ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأُنَجِّيْتُ بِهِ مُوسَى بَنَ عِمْرَانَ وَمَنْ مَعَهُ، وَيَاسْمِيكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بَنَ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الأَيْمَنِ قَاسَتْجِبْتُ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْهِ مَحَبَّةَ مِيكَ

و چون با آن درخواست شوی عطا کنی و به حق نام منزه و مقدس و برهانت که آن نوری است بر فراز هر نور و نوری است برآمده از نور، از آن روشنی می‌گیرد هر نور، چون به زمین شکافته شود و چون به آسمان‌ها رسد گشوده گردد و چون به عرش رسد، عرش به اهتزاز آید و به حق نامت که از آن اندام فرشتگان به لرزه آید و از تو درخواست می‌کنم به حق جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و به حق محمد پیامبر برگزیده، درود خدا بر او و خاندانش و بر همه پیامبران و همه فرشتگان و به حق نامی که به وسیله آن خضر بر روی امواج دریا ره سپرد، چنان که بر روی زمین سخت راه رفت و به حق نامت که دریا را به آن برای موسی شکافتی و

فرعون و قومش را در آن غرق نمودی و به وسیله آن موسی بن عمران و همراهانش را نجات دادی و به حق نامت که موسی بن عمران از ناحیه طور ایمن تو را به آن خواند، پس او را اجابت فرمودی و از جانب خود بر دلش محبت انداختی

وَيَا سَمِيكَ الَّذِي يَهْ أَحِبَّا عَيْسَىٰ بِنُ مَرْيَمَ الْمَوْئِيَّ وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، وَأَبْرَأَ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ يَأْذِيكَ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ حَمَلَةً عَرَشِيكَ وَجَبْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَحَبِيْبِيكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ، وَأَنْبِيَاؤَكَ الْمُرْسَلُونَ، وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ ذُو النَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَإِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ، وَيَا سَمِيكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَفَقَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ

و به حق نامت که به آن عیسی بن مریم مردگان را زنده کرد و در حال کودکی در گهواره سخن گفت و کور مادرزاد و مبتلای به بیماری پیسی را به اذن تو شفا داد و به حق نامت که حاملان عرش تو را به آن خواندند و جبریل و میکائیل و اسرافیل و محبوبت محمد (درود خدا بر او و خاندانش باد) و فرشتگان درگاہت و پیامبران مرسلت و بندگان شایسته ات، از اهل آسمان ها و زمین و به حق نامت که ذوالنون [حضرت یونس (ع)] تو را به آن خواند، در آن زمان که خشمناک رفت و گمان کرد که بر او سخت نگیری، پس در میان تاریکی ها فریاد برآورد که معبودی جز تو نیست، منزهی تو، من از ستمکاران بودم، پس دعایش را اجابت کردی و او را از اندوه رهایی دادی و این چنین مردم با ایمان را نجات می دهی و به حق نام بزرگت که داوود تو را به آن خواند و در برابرت بر سجده افتاد، در نتیجه گناهِش را آمرزیدی؛

وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ أَسِيَّةَ امْرَأَةٍ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاَهَا ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَاقَبْتَهُ وَأَتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرَىٰ لِلْعَالَمِينَ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ يَعْقُوبُ قَرَدَدَتْ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَفَرَّ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ سُلَيْمَانَ قَوْهَبْتَ لَهُ مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي سَخَّرْتَ يَهْ الْبَرَّاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾؛

و به حق نامت که آسیه همسر فرعون تو را به آن خواند آنگاه که گفت: «پروردگارا برای من نزد خود در بهشت خانه ای بنا کن و از فرعون و عملش نجاتم ده و مرا از چنگ ستمکاران خلاص کن»، پس دعایش را مستجاب کردی و به حق نامت که ایوب تو را به آن خواند، زمانی که بلا بر او فرود آمد، پس به او عاقبت بخشیدی و اهلش را و مانند آن ها را به همراه آنان، از روی رحمت از نزد خود به پیش او بازگرداندی و این را یادآوری برای بندگان نهادی و به حق نامت که یعقوب تو را به آن خواند، پس بینایی و نور دیده اش یوسف را به او بازگرداندی و پریشانی اش را سر و سامان بخشیدی و به حق نامت که سلیمان تو را به آن خواند، پس به او سلطنتی دادی که برای هیچ کس پس از او شایسته نبود، همانا تو بسیار بخشنده ای و به حق نامت که به آن براق را برای محمد درود خدا بر او و خاندانش مسخر ساختی، آنجا که خدای تعالی فرمود: «منزه است خدایی که بنده اش را شبانه از مسجدالحرام تا مسجدالاقصی راه برد»؛

وَقَوْلُهُ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي تَنَزَّلَ يَهْ جَبْرَائِيلُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ يَهْ آدَمُ فَفَقَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ، وَأَسْأَلُكَ يَحَقُّ الثُّرَاثِ الْعَظِيمِ ، وَيَحَقُّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَيَحَقُّ إِبْرَاهِيمَ، وَيَحَقُّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ، وَيَحَقُّ الْمَوَازِينَ إِذَا نُصِبَتْ، وَالصَّخْفِ إِذَا نُشِرَتْ، وَيَحَقُّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى، وَاللُّوْحِ وَمَا أُحْصِيَ، وَيَحَقُّ الْأَسْمَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَيَّ سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْدُّنْيَا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ يَا لَقِيَّ عَامٍ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَإِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛

و گفتار خدا: «منزه است خدایی که این مرکب را برای ما مسخر کرد، وگرنه ما قدرت تسخیرش را نداشتیم و ما به جانب پروردگاران باز می گردیم» و به حق نامت که به وسیله آن جبرائیل بر محمد (درود خدا بر او و خاندانش) نازل می شد و به حق نامت که آدم تو را به آن خواند، پس گناهِش را آمرزیدی و در بهشتت جای دادی و از تو درخواست می کنم به حق قرآن بزرگ و به حق محمد خاتم پیامبران و به حق ابراهیم و به حق جدا کردن حق و باطل را در روز داوری و به حق ترازوها زمانی که نصب شوند و نامه ها وقتی که گشوده شوند و به حق قلم و آنچه نوشت و لوح و آنچه شمرد و به حق اسمی که بر سراپرده عرش نوشتی، به دوهزار سال پیش از آنکه مخلوقات و دنیا و آفتاب و ماه به دست قدرتت آفریده شوند و گواهی می دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه و بی شریک است و همانا محمد بنده و فرستاده اوست؛

وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْمَخْرُوجِ فِي خَزَائِكَ الَّذِي اسْتَأْتَرْتَ يَهْ فِي عِلْمِ الْعَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَطْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ، لِمَلِكِكَ مُقَرَّبًا، وَتَا بِيٍّ مُرْسَلًا، وَتَا عَبْدًا مُصْطَفَى، وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي شَقَّقْتَ يَهْ الْيَحَارَ، وَقَامَتْ يَهْ الْجِبَالُ، وَأَخْتَلَفَ يَهْ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَيَحَقُّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْثُّرَاثِ الْعَظِيمِ، وَيَحَقُّ الْكِرَامِ الْكَائِبِينَ، وَيَحَقُّ طَهَ وَيَسُ وَكَهَيْصَ، وَحَمْعَسَقَ، وَيَحَقُّ تَوْرَاةَ مُوسَى، وَإِنْجِيلَ عَيْسَى، وَزُبُورَ دَاوُدَ، وَفُرْقَانَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيًّا شَرَاهِيًّا.

و از تو درخواست می کنم به حق آن نامت که در میان گنجینه ای از گنجینه های توست، نامی که در علم غیب نزد خود خاص خویش نمودی، نامی که هیچ یک از آفریدگانت بر آن آگاه نشد، نه فرشته مقربى و نه پیامبر فرستاده ای و نه بنده برگزیده ای و از تو درخواست می کنم به حق نامت که دریاها را با آن شکافتی و کوه ها را با آن برپا ساختی و شب و روز با آن در رفت و آمد شد و به حق سوره «حمد» و قرآن بزرگ و به حق نویسندگان بزرگوارت و به حق سوره های «طه»، «یس» و «کهيعص» و «جمعسوق» و به حق تورات موسی و انجیل عیسی و زبور داوود و فرقان محمد درود خدا بر او و خاندانش و بر همه رسولان و به حق باهی و شراهی [دو نام اعظم یا دو راز یا دو تن از اولیای الهی]

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ؛ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلَى وَرَقِ الرَّيْتُونَ فَخَصَّصْتَ الْبَيْرَانَ لِنِلْكَ الْوَرَقَةَ فَقُلْتَ: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا﴾، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ، يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ، وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ، يَا مَنْ يَهِيءُ السُّعُودَ وَيَسْتَعِثُّ بِهَا إِلَيْهِ يُلْجَأُ، أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ، وَيَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَجَدِّكَ الْأَعْلَى، وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَامَاتِ الْعُلَى.

خدایا از تو درخواست می کنم به حق آن راز و نیازی که میان تو موسی بن عمران بر فراز کوه طور سینا انجام گرفت؛ و از تو می خواهم به حق نامی که برای گرفتن جان ها به ملک الموت آموختی و از تو می خواهم به حق نامی که بر برگ زیتون نوشته شد و آتش در برابر آن برگ فروتن گشت، پس گفتی: «ای آتش سرد و سلامت باش» و از تو می خواهم به حق نامی که آن را بر سرپرده بزرگوارى و کرامت نوشتی، ای که خواهنده ای بازش ندارد و عطا از خزانه هایش نکاهد، ای آن که از او فریادرسى شود و از او پناه جویند، از تو درخواست می کنم به جایگاه عزت از عرش و حدّ نهایی رحمت از کتابت و اسم اعظم و شأن برترت و کلمات کامل والایت.

اللَّهُمَّ رَبَّ الرِّيحِ وَمَا دَرَتْ، وَالسَّمَاءِ وَمَا أَطَلَّتْ، وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَتْ، وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ، وَالْبَحْرِ وَمَا جَرَّتْ، وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ؛ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَيِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ. وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ، وَبِحَقِّ كُلِّ وَ لِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ، يَا مُجِيبَ أَسْأَلِكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخْرَجْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَحْقَبْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا ای پروردگار بادها و آنچه پراکنده کردند و ای پروردگار آسمان و آنچه بر آن سایه افکند و ای پروردگار زمین و آنچه را با خود برداشت و ای پروردگار شیاطین و هرکه را گمراه کردند و ای پروردگار دریاها و آنچه روان شد و به حق هر حقی که آن بر تو حق است؛ و به حق فرشتگان درگاهت و روحانیان و کروبیان و آنان که شب و روز بدون اینکه سستی ورزند برایت تسبیح می گویند و به حق ابراهیم خلیلت و به حق هر دوستی که میان صفا و مروه تو را می خواند و تو دعایش را اجابت می کنی، ای اجابت کننده، از تو درخواست می کنم به حق این نام ها و به حق این دعاها که ما را بیمارزی از گناہانی که پیش از این انجام دادیم و از این پس انجام می دهیم و آنچه پنهان و آنچه آشکار کردیم و آنچه ظاهر نموده و آنچه پنهان ساختیم و آنچه را تو از ما به آن آگاه تری، همانا تو بر هر چیز توانایی، به مهربانی ات، ای مهربان ترین مهربانان.

يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ، يَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ، يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ، يَا نَاصِرَ كُلِّ مَطْلُومٍ، يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ، يَا مُؤْنِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ، يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ، يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ، يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِثِّينَ، يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ، يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ؛

ای نگهدار هر غریب، ای مونس هر تنها، ای نیروی هر ناتوان، ای یار هر ستمدیده، ای روزی بخش هر محروم، ای همدم هر هراسان، ای همراه هر مسافر، ای تکیه گاه هر حاضر، ای آمرزنده هر گناه و خطا، ای فریادرس فریادکنان، ای دادرس دادخواهان، ای برطرف ساز آندوه اندوهگینان؛

يَا فَارِحَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يَا دَبَّانَ يَوْمِ الدِّينِ، يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ، أَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُعَيِّرُ النَّعَمَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُهَيِّئُ الْعِصْمَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُرَدُّ الدُّعَاءَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُحْسِنُ فِطْرَ السَّمَاءِ وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْقَنَاءَ، وَأَعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُجَلِّبُ الشَّقَاءَ؛

ای غمگسار غم زدگان، ای پدیدآورنده آسمان ها و زمین ها، ای نهایت هدف جویندگان، ای اجابت کننده دعای بیچارگان، ای مهربان ترین مهربانان، ای پروردگار جهانیان، ای پاداش دهنده روز پاداش، ای بخشنده ترین بخشندگان، ای کریم ترین کریمان، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینایان، ای تواناترین توانایان، بر من بیمارز گناہانی که نعمت ها را تغییر می دهد و گناہانی که پشیمانی به بار می آورد و گناہانی که باعث بیماری ها می شود و گناہانی که پرده های حرمت را می درد و گناہانی که دعا را

پس می زند و گناهای که باران آسمان را نگاه می دارد و گناهای که نابودی را به شتاب می رساند و گناهای که بدبختی می آورد؛

وَاعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغُطَاءَ وَاعْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ، وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَعَبٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي قَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيَسْرًا، وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي، وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ

و گناهای که هوا را تیره می کند و گناهای که پرده حیا را بالا می زند و گناهای که جز تو کسی آن ها را نمی آمرزد، ای خدا و هر حقی که از یکی از بندگان به دوش من است بردار و برای من در کارم گشایش و راه چاره و آسانی قرار ده و یقینت را در سینه ام و امیدت را در دلم فرود آر تا به غیر تو امید نبندم.

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي، وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي، وَمِنْ بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قَوْفِي وَمِنْ تَحْتِي، وَيَسِّرْ لِي السَّبِيلَ، وَأَحْسِنْ لِي التَّيْسِيرَ، وَلَا تَخْذَلْنِي فِي الْعَسِيرِ، وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ؛

خدایا نگاهم دار و در جایگاهم عافیت ده و همراه من باش، در شب و در روز و از پیش رو و پشت سر و از راست و چپ و از بالا و زیر پا و راه را بر من هموار ساز و سهولت امر را برایم نیکو گردان و در دشواری خوارم مکن و مرا راهنما باش ای بهترین راهنما؛

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى تَعْسِي فِي الْأُمُورِ، وَلَقِّنِي كُلَّ سُورٍ، وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي يَا فَلَاحَ وَالنَّجَاحَ مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ، وَأَسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ، وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ، وَأَقْلِبْنِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ.

و در کارها مرا به خود وامگذار و هرگونه دل خوشی را به دلم انداز و مرا با رستگاری و سربلندی به خانواده ام بازگردان، آراسته به شادکامی، در دنیا و آخرت، همانا تو بر هر چیز توانایی و از فضلت نصیب کن و از روزی های پاکیزه ات بر من وسعت ده و در طاعتت به کار گیر و از عذاب و آنتشت پناهم ده و زمانی که مرا از دنیا بردی از روی رحمت به بهشتت وارد کن.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ، وَمِنْ حُلُولِ تَعْمِتِكَ، وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ

خدایا به تو پناه می آورم از زوال نعمتت و از تغییر عافیتت و از فرود آمدن انتقامت و از نزول عذابت و به تو پناه می آورم از سختی بلا و افتادن در بدبختی و از بدی سرنوشت و سرزنش دشمنان و از شر آنچه از آسمان می رسد و از شر آنچه در کتاب نازل شده ات شر قلمداد کردی.

اللَّهُمَّ لَاتَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ، وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ، وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ، وَأُحْيِنِي حَيَاةً طَيِّبَةً، وَتَوَقَّيْ وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْجِفُنِي بِالْأَبْرَارِ، وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَفْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكِكَ مُقْتَدِرٍ.

خدایا مرا از اشرار و از اهل آتش قرار مده و از هم نشینی نیکان محروم مگردان و به زندگی پاکیزه زنده ام بدار و به مرگ پاکیزه بمیران، به نیکان پیوندم ده، هم نشینی با پیامبران را نصیب فرما، هم نشینی در جایگاه صدق، نزد فرمانروایی نیرومند.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَإِتْبَاعِ السُّنَّةِ، يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ قَاهِدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِعْطَائِكَ عَلَيَّ قَدِيمًا وَحَدِيثًا، فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ؟ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ تَقَسَّطَهُ؟ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ؟ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ؟ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ؟ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ.

خدایا تو را سپاس بر نیکی آزمایش و رفتارت و تو را سپاس بر اسلام و پیروی روش پیامبر، پروردگارا، چنان که اینان را به دینت هدایت فرمودی و کتاب خود را به آن ها آموختی، ما را هم رهنما باش و به ما هم بیاموز، تو را سپاس بر نیکی آزمایش و رفتارت به ویژه نسبت به من، چنان که مرا آفریدی و آفرینشم را نیکو نهادی و به من آموختی و آموزشم را نیکو نمودی و راهنمایی ام فرمودی و راهنمایی ام را نیکو گرداندی، پس تو را سپاس بر نعمت بخشی ات بر من در گذشته و حال، آقای من چه بسیار محنت غم زایی که از من گشود و چه بسیار اندوهی که زدودی و چه بسیار نگرانی که برطرف ساختی و چه بسیار بلایی که ای آقای من برگرداندی و چه بسیار عیبی که پوشاندی؛ پس تو را سپاس بر هر حال، در هر مکان و زمان و هر منزل و مقام و بر این حال و

هر حال.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَفْسِيئِهِ، أَوْ صَرِّ تَكْشِيفَهُ، أَوْ سُوءِ تَصْرِفِهِ، أَوْ بَلَاءِ تَدْفِيعِهِ، أَوْ خَيْرِ تَسْوِغِهِ، أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، أَوْ عَافِيَةٍ تُلِيْسُهَا، فَإِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَزِدُّ سَائِلُهُ، وَلَا يَخْتِيبُ آمِلُهُ، وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ، وَلَا يَنْقُذُ مَا عِنْدَهُ بَلَّ يَزِدَادُ كَثْرَةً وَطَيِّبًا وَعَطَاءً وَجُودًا، وَأَرْزُقْنِي مِنَ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفِي، وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ، إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا، وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا مرا در این روز از برترین بندگانت در روزی قرار ده، از خیری که پخش می کنی، یا رنجی که برطرف می نمایی، یا امر بدی که برمی گردانی، یا بلایی که دفع می کنی، یا خیری که می فرستی، یا رحمتی که می گسترانی، یا عافیتی که بر بندگان می پوشانی، همانا تو بر هر چیز توانایی و خزانه های آسمان ها و زمین به دست توست و تو یگانه ی بزرگوار عطا بخشی هستی که خواهنده اش بازگردانده نشود و آرزومندش ناامید نگردد و عطایش کاستی نپذیرد و آنچه نزد اوست پایان نیابد، بلکه به فزونی عنایت و خاطر پسندی و عطا و بخشش بیفزاید و مرا روزی کن از خزانه هایت که تمام نمی شود و از رحمت گسترده ات، همانا عطایت ممنوع نبوده و تو بر هر چیز توانایی، به مهربانی ات ای مهربان ترین مهربانان.

دوم: «هزار مرتبه» «تسبیحات عشر» را که سید به نقل کفعمی ذکر فرموده بخواند و این تسبیحات در اعمال روز عرفه بیاید.

سوم: دعای «اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبًا وَتَهَيُّيًا» را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است خوانده شود.

چهارم: حضرت سیدالشهدا علیه السلام و زمین کربلا را زیارت کند و تا روز عید قربان در آنجا بماند تا از شر آن سال محفوظ باشد. روز عرفه:

روز نهم، روز عرفه و از اعیاد بزرگ است، گرچه به اسم عید نامیده نشده و روزی است که خدا بندگانش را به عبادت و طاعت خویش دعوت کرده و سفره های جود و احسانش را برای آنان گسترده و شیطان در این روز خوارتر و حقیرتر و رانده تر و خشمناک تر از روزهای دیگر است. برای این روز چند عمل وارد است:

اول: غسل.

دوم: «زیارت حضرت سید الشهدا» که برابر هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد و بلکه افضل از این است و روایات در کثرت فضیلت زیارت آن حضرت در این روز متواتر است [یعنی از افراد بسیاری نقل شده است] و اگر کسی در این روز توفیق یابد که زیر قبه مقدسه آن حضرت باشد، ثوابش کمتر از کسی که در عرفات باشد نیست، بلکه بیشتر و بیشتر است و کیفیت زیارت آن حضرت بعد از این در «باب زیارات» ان شاء الله تعالی می آید.

سوم: پس از نماز عصر، پیش از آنکه مشغول خواندن دعاها ی عرفه شود، در زیر آسمان دو رکعت نماز بجا آورد و به گناهانش نزد خداوند اعتراف و اقرار نماید تا به ثواب عرفات دست یابد و گناهانش آمرزیده گردد، آنگاه به اعمال و دعاها ی عرفه که از ائمه طاهره علیهم السلام روایت شده است مشغول شود.

شیخ کفعمی در کتاب «مصباح» فرموده: برای کسی که از دعا خواندن ضعف پیدا نکند روزه روز عرفه مستحب است. پیش از زوال [رسیدن آفتاب به وقت شرعی ظهر] غسل استحباب دارد و همچنین زیارت امام حسین (ع) در روز و شب عرفه مستحب است و چون وقت زوال رسید، زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بجا آورد و چون از نماز ظهر و عصر فارغ شود، دو رکعت نماز بخواند، در رکعت اول پس از سوره «حمد» سوره «توحید» و در رکعت دوم بعد از «حمد» سوره «کافرون» بخواند، پس از آن چهار رکعت نماز بجا آورد؛ در هر رکعت پس از سوره «حمد» «پنجاه مرتبه» سوره «توحید» بخواند.

سپس شیخ کفعمی فرموده است: این تسبیحات را که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده است و سید ابن طاووس در «اقبال» ذکر فرموده بخوان:

سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ!
سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ! سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ!
سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ! سُبْحَانَ الَّذِي لَامَلَجًا وَلَا مَنَجًا مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ.

منزه است خدایی که عرشش در آسمان است، منزه است خدایی که حکمش در زمین است، منزه است خدایی که فرمانش در

گورهاست، منزه است خدایی که راهش در دریاست، منزه است خدایی که سلطنتش در آتش است، منزه است خدایی که رحمتش در بهشت است، منزه است خدایی که عدالتش در قیامت است، منزه است خدایی که آسمان را برافراشت، منزه است خدایی که زمین را بگسترده، منزه است خدایی که پناهگاه و نجاتی از او جز به سوی او نیست.

سپس «صد مرتبه» بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

منزه است خدا و سپاس از آن خداست و معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگ تر است.

و سوره «توحید» را «صد مرتبه» و «آیت الکرسی» را «صد مرتبه» بخوان و «صد مرتبه» بر محمد و آل محمد صلوات فرست و «۱۰ مرتبه» بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَيُمِيتُ وَيُحْيِي، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

معبودی جز خدا نیست، یگانه و بی شریک است، فرمانروایی و سپاس از آن اوست، زنده می کند و می میراند و می میراند و زنده می کند و او زنده پاینده است، خیر تنها به دست اوست و او بر هر چیز تواناست.

و «۱۰ مرتبه»: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ.

آمرزش می جویم از خدایی که معبودی جز او نیست، زنده و به خود پاینده است و به سوی او باز می گردم.

۱۰ مرتبه: يَا اللَّهُ؛ ای خدا

۱۰ مرتبه: يَا رَحْمَنُ؛ ای مهربان

۱۰ مرتبه: يَا رَحِيمُ؛ ای بخشنده

۱۰ مرتبه: يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ؛ ای پدیدآورنده ی آسمان ها و زمین، ای دارای شوکت و بخشش.

۱۰ مرتبه: يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ؛ ای زنده، ای پاینده

۱۰ مرتبه: يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ؛ ای نعمت افزا، ای عطابخش.

۱۰ مرتبه: يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ ای که خدایی جز تو نیست.

۱۰ مرتبه: آمین؛ اجابت فرما.

آنگاه بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَىٰ وَيَأْتِيهِ الْأَنْفُسُ، يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِي مُحَمَّدٍ.

خدایا از تو درخواست می کنم، ای کسی که از رگ گردن به من نزدیکتر است، ای کسی که میان انسان و دلش پرده می شود، ای کسی که در چشم انداز برتر و افق آشکار است، ای کسی که بخشنده و بر حکومت هستی قرار دارد، ای کسی که چیزی مانندش نیست و او شنوا و بیناست، از تو درخواست می کنم بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

حاجت خود را بخواه که به خواست خدا برآورده خواهد شد؛

آنگاه این صلوات را که از امام صادق (علیه السلام) روایت شده بخوان که هر که بخواند محمد و آل محمد (صلی الله علیه و آله) را در فرستادن صلوات بر ایشان مسرور کند، بگوید:

اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ، وَيَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْجِمَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِيهِ فِي الْأَوَّلِينَ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِيهِ فِي الْآخِرِينَ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِيهِ فِي الْمَمَلَا الْأَعْلَىٰ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِيهِ فِي الْمُرْسَلِينَ. اللَّهُمَّ أَعْظِ مُحَمَّدًا وَأَلَهُ الْوَسِيلَةَ

وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرَّفْعَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ. اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَلَا تَحْرَمْنِي فِي الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ، وَارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ، وَتَوَقَّيْ عَلَيَّ مِلَّتَهُ، وَأَسْغِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَطْمَأْ بِعَدَّةِ أَبَدٍ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ. اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنِّي تَحِيَّةَ كَثِيرَةٍ وَسَلَامًا.

خدایا ای بخشنده ترین کسی که عطا فرمود و ای بهترین کسی که درخواست شد و ای مهربان ترین کسی که از او مهربانی خواسته شد، خدا درود فرست بر محمد و آلش در بین گذشتگان و بر محمد و خاندانش در میان آیندگان و بر محمد و خاندانش در میان فرشتگان و بر محمد و خاندانش در میان رسولان. خدایا عطا فرما به محمد و خاندانش وسیله و فضیلت و شرف و بلندی مقام و درجه والا. خدایا ایمان آوردم به محمد (درود خدا بر او و خاندانش) درحالی که او را ندیدم، پس مرا در قیامت از دیدارش محروم مساز و هم نشینی با او را نصیب فرما و مرا بر دین او بمریان و از حوضش سیراب کن، نوشیدنی بدون تشنگی، دلنشین و گوارا که پس از آن هرگز تشنه نشوم، همانا تو بر هر چیز توانایی. خدایا ایمان آوردم به محمد (درود خدا بر او و خاندانش) درحالی که او را ندیدم، پس در بهشت چهره اش را به من بشناسان. خدایا به محمد (درود خدا بر او و خاندانش) از سوی من تحیت و سلام بسیار برسان.

پس دعای «ام داود» را بخوان.

آنگاه این تسبیح را که ثوابش در زیادتی شماره نمی شود بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ بَقِيَّةَ رَبِّنَا وَيَقْنَى كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا مَعَ كُلِّ أَحَدٍ؛

منزه است خدا، پیش از هرکس و منزه است خدا پس از هرکس و منزه است خدا با هرکس و منزه است خدا، پاینده است پروردگار ما و فنا می پذیرد هرکس و منزه است خدا، تنزیهی که فزونی می گیرد بر تنزیه کنندگان فزونی بسیار پیش از هرکس و منزه است خدا، تنزیهی که فزونی می گیرد بر تنزیه کنندگان فزونی بسیار پس از هرکس و منزه است خدا تنزیهی که فزونی می گیرد بر تنزیه کنندگان فزونی بسیار به همراه هرکس؛

وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَقْنَى كُلِّ أَحَدٍ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لِيُحْصَى وَلَا يَذْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَقْنَى وَلَا يَنْتَهَى! وَسُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَدْوُمُ يَدَوَامِهِ وَيَقْنَى فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدَّهْرِ وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ! وَسُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لِيُحْصِيَ الْعَدَدُ، وَلَا يَقْنَى الْأَبَدُ، وَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ.

و منزه است خدا تنزیهی که فزونی می گیرد بر تنزیه کنندگان فزونی بسیار، برای پروردگار ما که پاینده است و هیچ کس نپاید و منزه است خدا تنزیهی که شمرده نشود و دانسته نگردد و فراموش نشود و کهنه نمی گردد و فانی نمی شود و برایش نهایی نباشد و منزه است خدا تنزیهی که دوام باید به دوامش و باقی ماند به بقایش در امتداد سالهای جهانیان و ماه های روزگاران و روزهای دنیا و ساعات شب و روز و منزه است خدا به ابدیت ابد و همپای ابد، آن تنزیهی که آن را عددی شماره نکند و مدتی فناپذیر نکند و سرانجامی قطعش نکند و بزرگ است خدا نیکوترین آفرینندگان.

پس بخوان دعای علی بن الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در کتاب «مصباح المتهجد» ذکر فرموده:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ..»

مؤلف گوید: این دعا چون دعای موفق عرفات و بسیار طولانی بود ذکر نکردیم؛

و در این روز دعای «چهل وهفتم» صحیفه کامله آن حضرت را با خشوع و دلشکستگی بخوان که دعایی است مشتمل بر تمام مطالب دنیا و آخرت که درود خدا بر انشاءکننده اش باد.

چهارم: از جمله دعاها مشهور این روز «دعای حضرت سید الشهداء [در روز عرفه]» است.

به هر صورت هرکه توفیق یابد و روز عرفه را در عرفات باشد، دعاها و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعاست و این روز شریف، در تمام روزهای سال به خاطر دعا امتیاز دارد و برای برادران مؤمن از آنان که زنده اند یا دار فانی را وداع گفته اند دعای

بسیار باید کرد و روایت وارد در حال عبدالله بن جندب، در موقف عرفات و دعای او برای برادران خود مشهور است؛

و همچنین روایت زید نرسی، در حال ثقه جلیل القدر، معاویه بن وهب در صحرای عرفات و دعای او درباره فرد از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت او از امام صادق (علیه السلام) در فضیلت این عمل، شایسته ملاحظه و توجه است و امید واثق از برادران دینی، آنکه به این بزرگواران اقتدا نموده و اهل ایمان را در دعا بر خود مقدم دارند و این گنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص به حساب آرند و در حال حیات و مرگ از دعای خیر فراموشم نفرمایند؛

و نیز در این روز «زیارت جامعه سوم» را قرائت کن؛

و در آخر روز عرفه چنین بخوان: يَا رَبِّ إِنَّ دُئُوبِي لِاتَّضُرَّكَ، وَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لِاتَّنَقِّصُكَ، فَأَعْطِنِي مَا لِاتَّنَقِّصُكَ، وَأَعْفُرْ لِي مَا لِاتَّضُرَّكَ.

پروردگارا، همانا گناهان من به تو زبانی نمی رساند و آمرزشت بر من از تو نمی کاهد، پس ببخش به من آنچه نمی کاهدت و بیامرز برایم آنچه زیانت نرساند.

و نیز بخوان: اللَّهُمَّ لِاتَّخَرَمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي، فَإِنَّ أَثْمَ لَمْ تَرْحَمْنِي يَتَّعِي وَتَصِي فَلَاتَّخَرَمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَيَّ مُصِيبَتِهِ.

خدایا محروم مساز از خیر آنچه نزد توست، به خاطر شر آنچه پیش من است، پس اگر با خستگی و واماندگی ام به من رحم نمی کنی، از پاداش مصیبت دیده بر مصیبتش محروم مکن.

مؤلف گوید: سید ابن طاووس، در ضمن دعاها روز عرفه فرموده: چون غروب آفتاب نزدیک شود بگو: «يَسْمُ اللَّهُ وَ يَاللَّهُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ...»

تا آخر و این همان «دعای عشرات» است که پیش از این گذشت. پس سزاوار است خواندن دعای عشرات که خواندن آن در هر صبح و شام مستحب است، در آخر روز عرفه ترک نشود و این اذکار عشراتی را که کفعمی نقل کرده، همان اذکار آخر دعای عشرات است که سید ابن طاووس روایت کرده.